

forslaget, hvad vi sædvanligvis ville gøre med tilskudsordninger uden reel kontrolmulighed, skyldes det, at der sandsynligvis vil være meget få, der kan komme i betragtning som ansøgere, hvis der overhovedet bliver nogen. Sagen er nemlig den, at der i den skriftlige fremsættelse af lovforslaget den 8. december 1994 bl.a. anføres:

»Det foreslås nu, at der i særlige tilfælde kan ydes tilskud til ansøgers eget arbejde. Det drejer sig om projekter, hvor ansøgere besidder en særlig unik viden, og hvor omstændighederne indebærer, at andre ikke kan erstatte denne viden.«

Tager man det for pålydende, bliver der vist tale om et meget begrænset antal projekter, der kan komme i betragtning, for som bekendt er der jo langt imellem sådanne genier.

Men vi vil under udvalgsarbejdet forsøge at få klarlagt, i hvor stort et omfang denne mulighed for tilskud er til stede, og vi vil gå positivt ind og drøfte forslaget.

Niels Højland (FP):

Vedrørende Fremskridtspartiets holdning til lov om ændring af lov om tilskud til produktudvikling af jordbrugs-, skovbrugs- og fiskeriprodukter skal jeg sige, at vi stemte imod, da loven i sin tid blev vedtaget, og det, der her foreligger, gør det sådan set ikke meget bedre.

Den tidligere ordfører var inde på, at det ville være en ganske lille gruppe, der ville blive tale om her, men kendsgerningerne er, at det er en lov, som bare lægger op til tilskud og kontrol af erhvervslivet. Det var bedre, at vi gav erhvervene nogle bedre arbejdsvilkår, så skulle de nok selv klare disse problemer, i stedet for at staten hele tiden skal gå ind og yde tilskud til en eller anden form for produktudvikling. Men det er igen et bureaukrati, som vi bare bygger videre på. Og det gør man altså ved at finde en niche mere og sige, at det selvfølgelig er rimeligt nok, at når man giver tilskuddet, skal ejeren af virksomheden også kunne få det.

Men hele filosofien bag denne lovgivning er forkert, og det gør, at jeg på Fremskridtspartiets vegne desværre må sige, at vi, selv om vi gerne vil være positive over for de forslag, som landbrugsministeren og regeringen kommer med, er nødt til at sige nej til dette lovforslag.

Vibeke Peschardt (RV):

Forslaget går ud på, at enkeltpersoner i jord- og skovbruget kan få tilskud til produktudviklin-

gen, hvis de har ideer eller projekter, der er helt unikke, f.eks. til forbedring af produktionsprocesser, udvikling af mere miljøbevidste produkter eller bedre økonomisk drift. Det nye i denne sag er tilskud til enkeltpersoner, der indtil nu ikke har kunnet få del i disse midler.

Vi synes, det er en god idé, at man på den måde opmuntrer de enkelte i erhvervene til at være med til at deltage i udviklingsarbejdet, og vi kan støtte forslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Vi kan også støtte forslaget om, at der kan ydes støtte til eget arbejde.

Produktudviklingsordningen er mildt sagt ikke den mest vellykkede produktudviklingsordning, der nogen sinde har været. Den er meget udskældt, og den fungerer faktisk mildt sagt ikke efter hensigten. En af manglerne ved den er netop, at man ikke kan få aflønning til eget arbejde, for mange af de pionerprojekter, der har været inden for det alternative landbrug og inden for ekstensive brug, har netop for det første været mindre virksomheder, som ikke engang har nogen ansatte, og for det andet, når det drejede sig om jordbruget, været enkeltpersoner uden ansatte. De har ikke kunnet få tilskud til det, der har været kernen i det: en egen ekstra indsats for at lave et stykke udviklingsarbejde. Det afhjælper det foreliggende – det er klart.

Men vi vil vende tilbage til denne lovgivning senere. Vi mener, den trænger til en kraftig forenkling, for det er stadig væk sådan, at mange simpelt hen opgiver at ansøge. Man måtte således nedsætte et rejsehold i Skejby, der rejser rundt for at hjælpe folk til at indsende en ansøgning. Og det kan ikke være meningen, at det skal være så kompliceret at komme i gang med et stykke udviklingsarbejde. Mange gode ideer dør, inden de bliver til noget.

Noget andet er, at vi også mener, ordningen bør målrettes i forhold til den holdning, vi har: at den primære udvikling og de offentlige midler til udvikling og forskning fremover skal gå i retning af en økologisk udvikling. Det mener vi også at lovgivningen bør målrettes mod.

En tredje ting er, at vi ikke er enige i, at det offentlige ikke skal kunne lave udviklingsprojekter. Det er sådan, at offentlige institutioner eller offentligt ansatte ikke kan få del i produktudviklingsordningen, og det mener vi er en fejl.

Vi mener, at hvis det alene er private, der kan få del i produktudviklingsordningen, er der en meget stor risiko for, at det samfundsmæssige